

nr. 275 af 9. juni 1948. Det jyske musik konservatorium, der er oprettet i 1927, blev overtaget af staten ved lov nr. 219 af 31. maj 1963. De øvrige tre konservatorier, der er selvejende institutioner, modtager tilskud, dels fra staten, herunder Den kulturelle fond, dels fra hjemstedskommunen og eventuelle andre lokale myndigheder.

Ifølge anordning nr. 6 af 6. januar 1956 som ændret ved anordning nr. 395 af 28. november 1960 har Det kgl. danske musik konservatorium til opgave at varetage videregående uddannelse i musik og bidrage til højnelse af den almene musikkultur i Danmark. Målet for konservatoriets undervisning er at uddanne vordende instrumentale og vokale solister, komponister, organister, kantorer, dirigenter, musikteoretikere, kammermusikere, orkestermusikere, korsangere og musikpædagoger. Ifølge anordning nr. 5 af 6. januar 1956 varetager Det kgl. danske musik konservatorium og Det kgl. teater i samarbejde uddannelsen af vordende operasangere.

De øvrige konservatorier har inden for de af dem selv fastsatte rammer søgt at løse samme opgave, dog bortset fra uddannelsen af operasangere.

Den i musikkommissionens betænkning givne redegørelse for konservatorieforholdene viser klart, at der er betydelige mangler, som må rettes, før uddannelsen af musikere og musikpædagoger har fået et sådant omfang og en sådan standard, at forudsætningen for en tilfredsstillende indsats i udviklingen af en almindelig, hele befolkningen omfattende, musikkultur er til stede. Disse mangler er af såvel økonomisk som strukturel art.

Efter at konservatorierne i Ålborg, Esbjerg og Odense i en årrække havde haft meget ringe økonomiske vilkår og alene opretholdt deres eksistens ved indtægten fra elevgebyrer, tilskud fra hjemstedskommunen og Den kulturelle fond, blev konservatoriernes statstilskud i finansåret 1962/63 forhøjet fra 153.500 kr. til 460.000 kr. I finansåret 1963/64 er der bevilget et samlet statstilskud til de tre konservatorier på 450.000 kr., ligesom der foreligger tilsagn om tilskud fra Den kulturelle fond på indtil 250.000 kr. Hjemstedskommunerne har ydet tilsagn om tilskud til den resterende del af konservatoriernes driftsudgifter, svarende til ca. $\frac{1}{4}$ af de samlede udgifter.

Imidlertid hviler denne tilskudsordning foreløbigt kun på årlige aftaler imellem stat og kommune, og for at sikre konservatoriernes drift til det være nødvendigt, at der tilvejebringes en fast lovmæssig ordning af statstilskuddet til de tre konservatorier, således at disses eksistens sikres samtidig med, at der skabes et fast grundlag for deres økonomi.

Når bortses fra uddannelsen af skolernes og seminariernes lærere i musik og sang ved universiteterne, seminarierne og lærerhøjskolen og universiteternes uddannelse af musikvidenskabsmænd (cand. mag. er og mag. art. er) er hele den offentlige indsats inden for faglig-musikalsk uddannelse henlagt til musik konservatorierne. Her uddannes således de udøvende musikere af enhver art, solister og dirigenter, orkestermusikere, sangere, organister og musikpædagoger, som giver privat musikundervisning, og som øver en betydelig og tiltagende indsats i den musikalske fritidsaktivitet, som bl. a. organiseres i tilknytning til skolerne, herunder aftenskolerne m. v. Det er derfor klart, at konservatoriernes virksomhed er et af fundamenterne for det almene musikliv, og at tilfredsstillende konservatorieforhold er en forudsætning for udviklingen af et rigere musikliv, der kan bringe alle dele af befolkningen i kontakt med musikkens kunst.

Der har i de senere år kunnet spores en voksende forståelse for musikkens værdi som almen kulturfaktor, og hertil har den tekniske udvikling i væsentlig grad bidraget ved fremstillingen af massekommunikationsmidler som radio, fjernsyn, grammofon og båndafspilningsapparater, som i hidtil ukendt målestok bringer musikken ud til alle kredse.

Hermed skabes umiddelbart kendskab til og interesse for musik, men samtidigt og som en følge deraf er der opstået et stigende behov hos mange for musikalsk selvvirksomhed, for personligt møde med den levende musik i koncertsale og andre steder og for en uddybning af kendskabet til musikkens grundbegreber. Dette behov vil befolkningen naturligt søge dækket ved musikalsk aktivitet inden for den øgede fritid, som kommer stadig større kredse til gode, og det må derfor være en samfundsopgave at stimulere de faktorer, f. eks. konservatorieuuddannelsen, som er selve grundlaget for den almindelige musikkultur. Det er da også synspunkter som disse, som var grundlæggende ved gennemførelsen af lov nr. 136 af 17. maj 1961 om statstilskud til orkestre uden for hovedstadsområdet.

Ser man på behovet for konservatorieuddannede, er det først og fremmest behovet for orkestermusikere og for musikpædagoger, der træder frem. Således har gennemførelsen af den nævnte orkesterlov og den stadige udbygning af statens orkestre i hovedstaden i høj grad aktualiseret hele spørgsmålet om fremskaffelse af veluddannede orkestermusikere, som der er et stigende behov for, og for en række instrumenters vedkommende en akut mangel på. Konservatorieuddannede musikere har ikke ene- eller fortrinsret til ansættelse i statens egne eller de af staten understøttede orkestre, men